

Herrer ude fra Sukkerfabrikkernes Egne skulde være glade ved det, her foreslaas; de kunde let have faaet noget, der var værre.

Det eneste, de kunne klage over, er, at de skulle lægge deres Virksomhed om. De have hidtil haft det saa nemt. De have haft deres Sukkerraffinaderier i Helsingørs-gade og ved Lyngby. De have kunnet sende deres Sukker herind og lade det raffinere, det kan være, de skulle bruge noget af deres gode 9—10 Mill. i Reservefonden til at bygge Raffinaderier for derude, og at de saa maa bygge lidt om der, men saa ville de straks klare sig, og saa ville de have lige saa gode Kaar om ikke bedre endnu. Men der er ikke Mening i at beskytte Fabrikkerne med en saadan Sovepude, som Fabrikkerne kunne ligge og falde i Søvn paa. De skulle følge med Tiden, de skulle som andre Fabrikker i Udlandet lave alt det Sukker, de kunne, i Sukkerkampagnen, og de skulle ikke ligge og sende det ind til Raffinaderierne og lade dem lave det om. Kunde de lave det alt sammen, var det vist rentabelt, thi det er en Kendsgerning, at Sukkerroerne tabe i Sukkerindhold ved at kules og gemmes. Det er muligt, at kunde man Dag for Dag presse Sukkeret ud, efterhaanden som Roerne komme ind, vilde det være det mest rentable, men det kan man ikke gøre; dertil vilde kræves alt for store Beholdninger og Lokaler til Raffinaderibrug. Men man kan gaa det saa nær som muligt. Ville de Herrer ved Sukkerfabrikkerne lave deres Forretning en lille Smule om, ville de se, at det er ret lønnende, men de ville selvfølgelig helst blive ved at leve paa den Sovepude, de have faaet. Men det er ikke vor Opgave at hjælpe dem dertil, de have Kapital nok til, at de med Lethed kunne leve saadan, at de kunne klare sig, og jeg glæder mig over, at Nykøbingfabrikken, hvor vore Landmænd ikke behøve at være bundne til nogen som helst Kontrakt, naar de stille et Raffinaderi an, baade kan lave Puddersukker og svare den Tillægsafgift, der nu skal svares, og i alle Maader faa saa gode Kaar, som i det hele taget kunne tillades, hvis vi skulle være i Brysseler-Konventionen. Jeg haaber, at vi Forbrugere omkring i Landet ville yde dem al Støtte i den Konkurrence, de faa, hvis de appellere til os og sige: Vi ere en lille Fabrik, som ikke bør kvæles af den store. Jeg skal i hvert Fald være med til at slaa til Lyd for, at det danske Puddersukker ikke skal have Forret fremfor det andet. Derfor tror

jeg, at baade „Nykøbing“ og selve De danske Sukkerfabrikker, naar de lægge deres Fabrikation moderne an, kunne være glade ved denne Lov. Det er det mindst mulige, vi kunne nøjes med, hvis vi ikke skulle kvæle de Raffinaderier, der ere tilbage, og De kunne vende og dreje det, som De ville, saa ses det klart, at naar Raffinaderierne før kun havde en Afgift paa 3 Øre, men nu skulle svare $5\frac{1}{3}$, og før havde en Indførselstold af 12, men nu af 10 Øre, have vi været anderledes haarde ved Raffinaderierne end ved Sukkerfabrikkerne. Men det er ogsaa muligt, at disse ønske, at den eneste Konkurrence skulde være kvalt, det ønsker det ærede Medlem for Maribo maaske paa Sukkerfabrikkernes Vegne, men vi Forbrugere ønske dog, der skal være nogen Konkurrence. Naar jeg i sin Tid har stillet et Ændringsforslag om, at det skulde være tilladt at indføre til Raffinaderibrug Sukker, der polariserer over 96 pCt., er det, fordi jeg finder det ganske irrationelt, at man skal stoppe, naar et Raffinaderi ønsker at indføre en Vare for at faa den forbedret, og saa sige, at de maa ikke indføre den, naar den er bedre end til 96. Efter min Mening burde den kunne indeholde 97,5 pCt. Sukker, helst 98. Men da jeg ikke vilde være nogen Hindring for at opnaa Enighed, tog jeg min Ændring tilbage. At den er kommen ind i Betænkningen, er en Fejl, som jeg ikke kan gøre ved, og som er rettet.

Jeg anbefaler altsaa Regeringens og Udvalgets Forslag og vil bestemt værge mig imod, at det er for haardt ved De danske Sukkerfabrikker, og jeg vil raade det ærede Medlem for Maribo og hvem der skal tale paa deres Vegne, til at sige, at de maa være glade ved, at vi have givet dem blide Kaar. Kunne de Herrer ikke forstaa det og indrømme det, er det, fordi de ikke have Kendskab til det, de tale om. Det ærede Medlem har fældet haarde Domme over os; jeg udfordrer her det ærede Medlem til at diskutere den Sag med mig. Det ærede Medlem har ikke Kendskab til den Sag, han taler om, naar han siger, Fabrikkerne have for ublide Kaar.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg vender mig selvfølgelig straks til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds, (Chr. Reventlow), og jeg kunde fristes til at tage mit Udgangspunkt i en Bemærkning, det ærede Medlem fremsatte i sine Udtalelser til det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam), idet